

		Paraaf voor agendering:
Behandelend ambtenaar:		Akkoord
Ambtelijk opdrachtgever / Leidinggevende:	Hamstra, YS	digitaal
Bestuurlijk opdrachtgever / Portefeuillehouders:	Janssen, RA	
Provinciesecretaris	drs. J.H. de Baas	

Status
A-Openbaar

Datum vergadering Gedeputeerde Staten
4 juli 2017

Eindtermijn
12 juli 2017

Onderwerp:

Beslissing op bezwaar van Chemours Netherlands B.V. van 3 januari 2017, gewijzigd op 13 februari 2017, tegen het besluit van 22 december 2016, gewijzigd 22 februari 2017, tot oplegging van twee lasten onder dwangsom in verband met ongewone voorvallen.

Publiekssamenvatting:

Gedeputeerde Staten hebben, overeenkomstig het advies van de bezwarencommissie, de bezwaren van het bedrijf Chemours Netherlands B.V. ongegrond verklaard. De bezwaren van Chemours waren gericht tegen het besluit, waarin twee lasten onder dwangsom werden opgelegd wegens het niet zo spoedig mogelijk melden van het ontsnappen van formaldehyde uit de Delrinfabriek in augustus 2016 en het verstrekken van nadere gegevens hierover. De Delrinfabriek, waarin de kunststof Delrin wordt geproduceerd, wordt geëxploiteerd door DuPont, maar staat op het terrein van Chemours in Dordrecht. De provincie heeft de lasten onder dwangsom zowel aan DuPont als aan Chemours opgelegd. Deze beslissing op bezwaar betreft alleen de bezwaren die Chemours heeft ingediend. (DuPont heeft zijn bezwaarschrift ingetrokken.)

De bezwaren van Chemours hielden in dat het bedrijf geen invloed heeft op en reële zeggenschap heeft over de activiteiten van DuPont in de Delrinfabriek. De provincie is echter van mening dat er sprake is van één inrichting, omdat er sprake is van functionele, technische en organisatorische bindingen tussen DuPont en Chemours. Gedeputeerde Staten hebben het besluit gehandhaafd, maar wel de motivering in het bestreden besluit aangevuld, overeenkomstig het advies van de bezwarencommissie.

Advies:

1. Conform het advies van de bezwarencommissie de bezwaren van Chemours Netherlands B.V. van 3 januari 2017, aangevuld op 13 februari 2017, tegen de lasten onder dwangsom van 22 december 2016, gewijzigd op 22 februari 2017, ongegrond te verklaren en het bestreden besluit van 22 december 2016, gewijzigd 22 februari 2017, te handhaven met aanvulling van de motivering.

2. De brief met de beslissing op bezwaar aan Chemours Netherlands B.V. vast te stellen.
3. Het verzoek tot vergoeding van de proceskosten af te wijzen.
4. De publiekssamenvatting betreffende de beslissing op de bezwaren van Chemours Netherlands B.V. vast te stellen.

Besluit GS:

Vastgesteld conform advies.

Bijlagen:

1. Advies bezwarencommissie inclusief verslag hoorzitting Chemours Netherlands B.V.
2. Brief met de beslissing op bezwaar Chemours Netherlands B.V. van 3 januari 2017, aangevuld 13 februari 2017, tegen het besluit van 22 december 2016, gewijzigd op 22 februari 2017, tot opleggen van twee lasten onder dwangsom.

1 Toelichting voor het College

Voorgeschiedenis

Op 3 oktober 2013 is door Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland aan DuPont de Nemours (Nederland) B.V. (DuPont) een revisievergunning ingevolge de Wet milieubeheer (nu Wet algemene bepalingen omgevingsrecht) verleend.

Met ingang van 1 januari 2015 is de rechtspersoon DuPont de Nemours (Nederland) B.V. gesplitst, waarbij de naam van de vergunninghouder is gewijzigd in Chemours Netherlands B.V. Chemours Netherlands B.V. is sindsdien eigenaar van het fabrieksterrein ('site') waarop (onder andere) de Delrinfabriek staat, alsmede houder van de omgevingsvergunning voor het gehele fabrieksterrein. Binnen de inrichting worden door Chemours en DuPont diverse kunststoffen geproduceerd zoals polymeren, acetaatharsen en monomeren. DuPont is de exploitant van de Delrinfabriek.

Uit het onderzoeksrapport "Onderzoek naar de DuPont Dordrecht formaldehyde emissie augustus 2016" is gebleken dat zich twee incidenten met formaldehyde hebben voorgedaan:

1. Op 10 augustus 2016 ruikt een operator een formaldehydegeur in de Delrinfabriek en worden verhoogde waarden aan formaldehyde gedetecteerd door enkele sensoren.
2. Op 11 augustus 2016 wordt op ruime afstand van de Delrinfabriek door een voormalige operator van de Delrinfabriek een formaldehydegeur waargenomen.

Uit het geheel van feiten en omstandigheden wordt geconcludeerd dat niet zo spoedig mogelijk melding is gedaan van deze ongewone voorvallen. Tevens zijn niet de gegevens over de voorvallen verstrekt, zodra deze bekend waren.

Er is dan ook sprake geweest van overtreding van artikel 17.2, eerste lid van de Wet milieubeheer en artikel 17.2, tweede lid van de Wet milieubeheer. Tevens is voorschrift B.1 van de revisievergunning overtreden.

In verband met deze overtredingen is aan zowel DuPont als aan Chemours op 22 december 2016 een besluit gestuurd, waarin beide bedrijven werden gelast om binnen twee dagen na verzending van het besluit:

1. Ongewone voorvallen zo spoedig mogelijk te melden in overeenstemming met het bepaalde in artikel 17.2, eerste lid, van de Wet milieubeheer. Indien niet aan de last wordt voldaan, wordt een dwangsom van € 10.000 verbeurd, tot een maximum van € 50.000.
2. Gegevens die, na het zich voordoen van een ongewoon voorval, van belang zijn om de aard en ernst van de gevolgen voor het milieu te kunnen beoordelen te verstrekken zodra zij bekend zijn, in overeenstemming met het bepaalde in artikel 17.2, tweede lid, aanhef en onder c, van de Wet milieubeheer. Indien niet aan de last wordt voldaan, wordt een dwangsom van € 10.000 verbeurd, tot een maximum van € 50.000.

Tegen dit besluit hebben beide bedrijven bezwaar gemaakt.

Bezwaren

De door Chemours aangevoerde bezwaren luiden:

1. Zij kan ter zake niet als overtreder worden aangemerkt. Zo maakt de Delrinfabriek geen onderdeel uit van de inrichting van Chemours. Er is derhalve sprake van een andere inrichting. Daarnaast richt artikel 17.2 Wet milieubeheer zich tot de drijver

- van de inrichting. Nu het hier geen inrichting van Chemours betreft en zij verder geen enkele invloed heeft op de exploitatie van deze inrichting, kan zij niet worden aangemerkt als drijver van de inrichting en is derhalve niet de overtreder en daarnaast niet bij machte om de overtreding ongedaan te maken.
2. Vergunningvoorschrift B.1 kan geen verdergaande strekking hebben dan artikel 17.2 Wm, hetgeen in de last(en) wel het geval is. Daarnaast is het niet zo dat Chemours de melding niet op de in voorschrift B.1 voorgeschreven wijze heeft verricht. Zij heeft de melding alleen te laat verricht. Er was derhalve geen sprake van een overtreding van het Voorschrift.
 3. Er is geen redelijk belang bij handhaving. Handhaving is derhalve in strijd met artikel 3:4 Awb en het handhavingsbeleid van het college van Gedeputeerde Staten.

Naar aanleiding van de door DuPont en Chemours aangevoerde bezwaren zijn zowel het besluit gericht aan DuPont, als het besluit gericht aan Chemours aangepast.

DuPont heeft vervolgens haar bezwaarschrift ingetrokken.

Chemours heeft haar bezwaarschrift gehandhaafd en tevens de voorzieningenrechter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State verzocht een voorlopige voorziening te treffen. Chemours stelde zich daarbij op het standpunt dat haar ten onrechte een last onder dwangsom is opgelegd in haar hoedanigheid van vergunninghouder. Zij wees erop dat artikel 17.2 van de Wet Milieubeheer gericht is tot de drijver van de inrichting en niet tot de vergunninghouder. Voor zover er al sprake is van een overtreding is niet zij, maar DuPont de overtreder.

De voorzieningenrechter heeft op 1 maart 2017 geoordeeld dat in het besluit van 22 december 2016 geen deugdelijke motivering is gegeven waarom Chemours, naast DuPont, als overtreder moet worden aangemerkt en dat niet op voorhand vaststaat dat Chemours reële zeggenschap heeft over de activiteiten van DuPont in de Delrinfabriek, in die zin dat Chemours het in haar macht heeft om te voorkomen dat DuPont in strijd met artikel 17.2 van de Wet milieubeheer handelt. Na afweging van alle betrokken belangen en in aanmerking nemend dat het college van Gedeputeerde Staten ook DuPont, als feitelijke exploitant van de Delrinfabriek, heeft gelast te voldoen aan de verplichtingen van artikel 17.2 van de Wet milieubeheer, zodat er in zoverre geen milieubelangen onevenredig worden geschaad, heeft de voorzieningenrechter bij wijze van voorlopige voorziening het besluit van 22 december 2016, aangepast op 22 februari 2017, geschorst tot zes weken na bekendmaking van de beslissing op bezwaar. Indien Chemours Netherlands B.V. binnen die termijn verzoekt om het treffen van een voorlopige voorziening, zal de schorsing doorlopen tot op dat verzoek is beslist.

Advies bezwarencommissie

Op 4 mei 2017 heeft een hoorzitting plaatsgevonden van de bezwarencommissie. Op 31 mei 2017 heeft zij advies uitgebracht.

Bij de behandeling van de bezwaren is de commissie gebleken dat er meerdere functionele, technische en organisatorische bindingen tussen Chemours en DuPont bestaan en dat deze, gelet op het aantal en de betekenis ervan, zodanig zijn, dat er gesproken moet worden van één inrichting in de zin van artikel 1.1 van de Wet milieubeheer. Hierdoor is Chemours, naast vergunninghouder, ook als (mede)drijver van de Delrinfabriek te beschouwen en is artikel 17.2 (lid 1 en 2) ook op Chemours van toepassing.

Ten aanzien van de overige twee bezwaren oordeelt de commissie:

- dat in een vergunningsvoorschrift aanvullend wel bepaalde zaken mogen worden

geregeld, waaronder op welke wijze de melding dient plaats te vinden. Daarnaast dat vanwege het überhaupt niet melden, logischerwijs ook niet bij de juiste instantie is gemeld, maar dat dat niet maakt dat hierdoor geen sprake kan zijn van een overtreding van het voorschrift.

- dat slechts in het geval van bijzondere omstandigheden kan worden afgezien van handhaving en dat Chemours vanwege haar rol als vergunninghouder mede verantwoordelijk is voor het naleven van de regels en hierop kan worden aangeschreven. Door de opgelegde dwangsombeschikking wordt de kans op herhaling van de overtreding verder beperkt. De bezwarencommissie is van mening dat handhaving in dezen niet onevenredig is.

De commissie concludeert daarom dat terecht óók aan Chemours twee lasten onder dwangsom zijn opgelegd en adviseert de bezwaren ongegrond te verklaren en het bestreden besluit van 22 december 2016, aangepast 22 februari 2017, onder aanvulling van de motivering, te handhaven. De aanvulling van de motivering ziet op de nadere onderbouwing waarom Chemours, naast DuPont, als overtreder moet worden aangemerkt en reële zeggenschap heeft over de activiteiten van DuPont in de Delrinfabriek. Chemours heeft het feitelijk in haar macht om te voorkomen dat DuPont in strijd met artikel 17.2 van de Wet milieubeheer handelt.

Kostenvergoeding

Chemours heeft verzocht om vergoeding van de kosten van de procedure. Volgens artikel 7:15 lid 2 van de Algemene wet bestuursrecht worden de kosten, die een belanghebbende in verband met de behandeling van het bezwaar redelijkerwijs heeft moeten maken door het bestuursorgaan uitsluitend vergoed op verzoek van de belanghebbende voor zover het bestreden besluit wordt herroepen wegens aan het bestuursorgaan te wijten onrechtmatigheid.

Omdat in dit geval het bestreden besluit in stand wordt gelaten onder aanvulling van de motivering, komt Chemours niet in aanmerking voor vergoeding van de kosten.

Financieel en fiscaal kader:

Geen opmerkingen.

Juridisch kader:

In het bijgevoegde advies van de bezwarencommissie, alsmede in de brief met de beslissing op bezwaar, staan mogelijk gegevens waardoor belanghebbenden, op grond van artikel 6, lid 5 van de Wet openbaarheid van bestuur, gegronde bezwaren zouden kunnen hebben tegen de actieve openbaarheid van het document. Om die reden worden alleen het GS-formulier en een publiekssamenvatting gepubliceerd. De besluitvorming is hiermee transparant, zonder dat mogelijk belangen van derden worden geschaad.

Tegen de beslissing op bezwaar staat beroep open bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Daarnaast kan een verzoek om voorlopige voorziening worden ingesteld bij de voorzieningenrechter van de Afdeling bestuursrechtspraak.

2 Proces

Zie onder 1.

3 Communicatiestrategie

De publiekssamenvatting en het GS-voorstel worden gepubliceerd op de website van de provincie. In de brief met de beslissing op bezwaar wordt dit aan Chemours gemeld en wordt het GS-voorstel als bijlage meegestuurd.